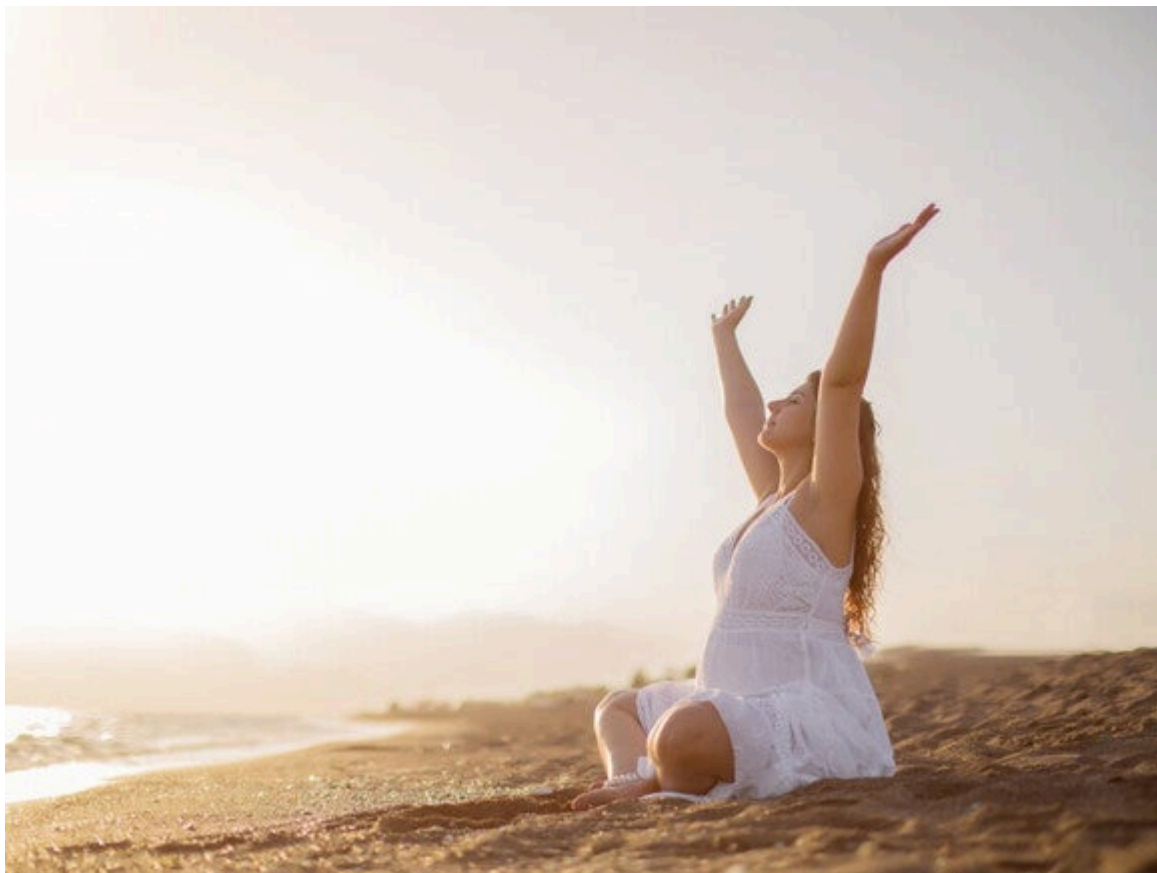

מאמר

סיפור אישי [?] חולת סרטן שניצחה וילדה

בזמן שבוע 30 להריון ובזמן ההריון בכלל חשוב לקרוא סיפורים אישיים שונים על הריונות. למידע ופרטים נוספים על שבועות הריון היכנסו לאתר חברת מטרנה.

סיפור אישי 2 חולת סרטן שניצחה וילדה

דינה אורטז היתה בת 23 כאשר נכנסה להיריון. אישה צעירה ואופטימית. אך כאשר הגיעה לשבוע 17 להריונה נחרד רופא הנשים שלה מתוצאות בדיקת הדם שלה. התוצאה הראתה על מספר מדאיג של כדוריות דם לבנות. היא הופנתה במהירות למומחה לבדיקות דם. הבשורה הייתה גרועה ביותר: לוקמיה.

לדינה הומלץ באחת על הפלה. חד וחלק. מצבה לא היה טוב והתסריט להמשך היה גרוע אף יותר. אך דינה לא התייאשה והלכה להתייעץ עם עוד רופאים בעניין. כולם השיבו את אותה התשובה: הפלה, ועכשיו. היא הייתה חייבת להתחיל בטיפולים אגרסיביים למיגור המחלה, ולא יכלה לאבד זמן.

אך דינה התעקשה להמשיך את ההיריון. מדוע? "זה היה השלב שבו התחלתי להרגיש את העובר. הרגשתי התחברות כל כך חזקה אל התינוקת עד שלא יכולתי לשאת את המחשבה כי עליי לסיים את ההיריון."

בחיפושה אחר מרכז רפואי שיסכים ללוות אותה בהיריון ולתת לה טיפול כלשהו הגיע דינה לאונקולוגית ד"ר סייטר במרכז הרפואי בקולג' של ניו-יורק. ד"ר סייטר הבהירה לדינה שהיא מסכנת את עצמה על ידי דחיית הטיפולים. דינה הייתה חייבת לקבל כימותרפיה אגרסיבית והשתלת מח עצם מהירה. אך מכיוון שדינה התעקשה על ההיריון לא נותר לד"ר סייטר אלא לעזור לה.

הוחלט על מתן טיפול בלתי קונבנציונלי למצב: לוקפרסיס. טיפול הנמשך שלוש שעות במהלכו חוברה דינה למכונה אשר שאבה את דמה מורידה, ניקתה את תאי הדם הלבנים שבו ואז החזירה את דמה חזרה לגופה. מדובר היה בתהליך מסובך ועתיר סכנות. לא היה ברור כלל כי הוא יסתיים בהצלחה, בכל אימת שנעשה.

אך דינה התעקשה להמשיך את ההיריון. "הייתי חייבת לדאוג לעצמי כדי שהתינוקת שלי תשרוד. רציתי בכך בכל מאודי וכך שרדתי את הטיפול".

דינה הצליחה ושרדה בנתיים. ההיריון התקדם והגיע לשבוע 37. בשלב זה ד"ר סייטר חשה שמדובר כבר בהתגרות בגורל. רמות הכדוריות הלבנות הגיעו לממדים מדאיגים. "חשתי שהגיע זמן לסיים את ההיריון, אחרת דינה בהחלט לא תשרוד", היא מספרת.

בתאריך השישי לספטמבר נולדה התינוקת של דינה. היא נולדה במשקל יפה של 2800 גר'. דינה נתנה כבוד רב לד"ר סייטר וקראה לה התינוקת "שלנו".

לדברי ד"ר סייטר יש לדינה סיכויים טובים לשרוד. "מזלה שיחק לה, ללא ספק".